

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej
na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 21 maja 2024 r.
z urzędu

w przedmiocie połączenia do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy
o sygn. akt I ZI 38/23 ze sprawą o sygn. akt I ZI 37/23
na podstawie art. 33 § 1 k.p.k. i art. 34 § 2 k.p.k. w zw. z art. 55 § 1 ustawy z dnia 8
grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym w zw. z art. 45 ust. 5 ustawy z dnia 18
grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni
przeciwko Narodowi Polskiemu

postanowił:

- 1. połączyć do wspólnego rozpoznania sprawy o sygnaturach
akt: I ZI 38/23 oraz I ZI 37/23 i rozpoznać je pod wspólnym
numerem I ZI 37/23;**
- 2. sprawę I ZI 38/23 określić jako załatwioną w inny sposób.**

UZASADNIENIE

W dniu 15 marca 2019 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek Instytutu
Pamięci Narodowej Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi
Polskiemu w S., zarejestrowany pod sygn. akt I ZI 37/23 o zezwolenie na
pociągnięcie do odpowiedzialności karnej X. Y. sędziego Sądu Najwyższego w
stanie spoczynku wobec dostatecznie uzasadnionego podejrzenia dopuszczenia

się przez wymienionego czynów z art. 189 § 2 k.k. w zb. z art. 231 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. 2018, poz. 2032, dalej jako: ustawa o IPN).

W dniu 3 czerwca 2019 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek Instytutu Pamięci Narodowej Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w S., zarejestrowany pod sygn. akt I ZI 38/23 o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej X. Y. sędziego Sądu Najwyższego w stanie spoczynku wobec dostatecznie uzasadnionego podejrzenia dopuszczenia się przez wymienionego czynów z art. 189 § 2 k.k. w zb. z art. 231 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy o IPN.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

W ocenie Sądu Najwyższego w zaistniałej sytuacji procesowej zasadnym jest połączenie sprawy o sygn. akt I ZI 38/23 ze sprawą o sygn. akt I ZI 37/23. Wskazać bowiem należy, iż pomiędzy powyższymi postępowaniami zachodzi łączność podmiotowa, gdyż dotyczą one tej samej osoby, to jest sędziego Sądu Najwyższego w stanie spoczynku X. Y.

Zgodnie z treścią art. 33 § 1 k.p.k. - stosowanym odpowiednio w niniejszym postępowaniu na podstawie art. 45 ust. 5 ustawy o IPN - jeżeli tę samą osobę oskarżono o kilka przestępstw, a sprawy należą do właściwości różnych sądów tego samego rzędu, właściwy jest sąd, w którego okręgu najpierw wszczęto postępowanie przygotowawcze. Wskazana w powyższym przepisie właściwość z łączności podmiotowej spraw, występuje wtedy, gdy elementem łączącym poszczególne postępowania jest podmiot odpowiadający za więcej niż jedno przestępstwo (zob. D. Świecki [w:] B. Augustyniak, K. Eichstaedt, M. Kurowski, D. Świecki, *Kodeks postępowania karnego. Tom I. Komentarz aktualizowany*, LEX/el. 2024, art. 33).

Powyższa właściwość z łączności podmiotowej, znajdująca zastosowanie również w postępowaniu przygotowawczym (a tym samym w postępowaniu immunitetowym), ma miejsce w niniejszej sprawie. Zarówno bowiem w sprawie o sygn. akt I ZI 38/23, jak i w sprawie zarejestrowanej pod sygn. akt I ZI 37/23, osobą

objętą wnioskiem o wyrażenie zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej jest sędzia Sądu Najwyższego w stanie spoczynku X. Y.

Połączenie wskazanych uprzednio spraw podyktowane jest również ekonomiką procesową, wyrażoną w art. 34 § 1 i 2 k.p.k. Zgodnie bowiem z powołaną regulacją, sprawy osób oskarżonych o czyny pozostające w związku z przestępstwem sprawcy, jeżeli postępowanie przeciwko nim toczy się jednocześnie (§ 1), powinny być rozpoznane w jednym postępowaniu (§ 2). Powyższe jest tym bardziej zasadne w zaistniałej sytuacji procesowej, gdyż prowadzone postępowania dotyczą tej samej osoby. Potrzeba łącznego rozpoznania spraw dotyczących kilku przestępstw popełnionych przez tę samą osobę uzasadniona jest także względami celowości i ekonomii procesowej (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 1986 r., IV KZ 39/86, Lex nr 22029).

Jednocześnie podkreślić należy występującą pomiędzy wymienionymi sprawami łączność przedmiotową, wynikającą z merytorycznej zbieżności obu postępowań. Dotyczą one bowiem czynów kwalifikowanych z art. 189 § 2 k.k. w zb. z art. 231 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy o IPN.

Mając zatem na uwadze podmiotową i przedmiotową łączność spraw prowadzonych pod sygn. akt I ZI 38/23 oraz I ZI 37/23 - zważając na wspomniane uprzednio względy celowości oraz wymogi ekonomii procesowej - uzasadnione jest połączenie tych spraw do wspólnego rozpoznania.

Kierując się natomiast wyrażoną w art. 33 § 1 k.p.k. regułą wyprzedzania, tak połączone sprawy należy rozpoznać łącznie pod sygnaturą akt postępowania wszczętego wcześniej, tj. prowadzonego aktualnie pod sygn. akt I ZI 37/23.

Z powyższych przyczyn Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.

[M. T.]

[ms]

